

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical **Het meisje met de zwavelstokjes**. De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical. Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op deze website pagina staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 6

Scène 1

De openingsscène laat een stemmig tafereel zien. Twee straatmuzikanten spelen (playbacken) kerstliedjes, kinderen spelen, volwassenen sjouwen met boodschappen, een man of vrouw draagt een kerstboom etc. Wanneer het publiek zit wordt het eerste bandfragment gestart. Ook hierop playbacken de muzikanten. Het meisje met de zwavelstokjes komt, met gebogen schouders, oplopen. Ze heeft een treurig gezicht. De spelende kinderen merken haar op en maken plagende opmerkingen over haar. De muzikanten verdedigen het meisje, dat vervolgens in het eerste liedje duidelijk maakt wie ze is.

Scène 2

In deze scène zien we hoe het meisje wanhopige pogingen doet, om haar stokjes te verkopen. Hierbij krijgt ze o.a. te horen dat ze een armoedzaaier is. De straatmuzikanten gaan ondertussen met de pet rond. Deze worden goed gevuld. Wanneer het meisje om haar deel vraagt, omdat ze het liedje heeft gezongen, wordt ze door de twee afgescheept met een kwartje. Vervolgens zetten de straatmuzikanten koers naar café de dorstige tuba.

Scène 3

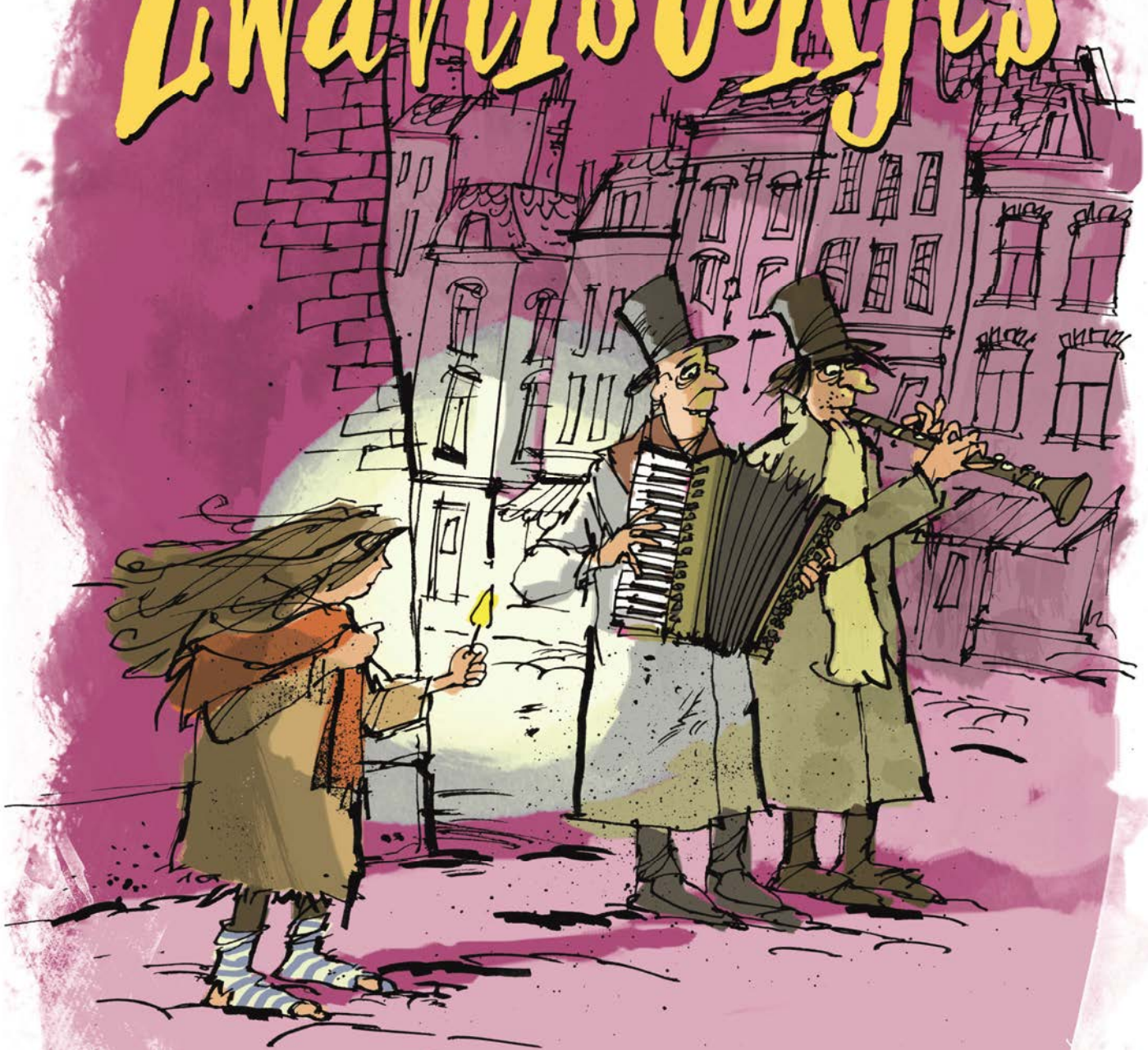
In deze scène wordt het echtpaar Nel en Gerrit de Kroon geïntroduceerd. (In scène 5 en 8 zal dit echtpaar nog een belangrijke rol spelen) Gerrit sjouwt zich een breuk aan zware boodschappentassen. Ook Nel heeft twee tassen in haar handen. Gerrit moppert op zijn vrouw, die volgens hem veel te veel heeft ingekocht. Nel motiveert haar kooplust; de familie Bakker komt eten en Gerrit lust toch ook wel een bordje extra met kerst? Het meisje met de zwavelstokjes ruikt een kansje om aan de koopgrage Nel wat stokjes te verkopen. In het lied 'Zwavelstokjes te koop' bezingt zij o.a. wat de zwavelstokjes kosten. Helaas voor het meisje, besluit Nel, dat het eigenlijk wel waar is wat Gerrit zegt. 'We stoppen ermee We hebben genoeg gekocht'.

Scène 4

De heer de Bont uit scène 2 heeft spijt van zijn gedrag en komt het goedmaken. Hij heeft een jas en een paar schoenen meegenomen. Het meisje is dolblij, maar wordt door de twee straatmuzikanten, die terugkeren uit het café, op een onaardige manier toegesproken. 'Zeker van de kerstman gekregen', is één van de opmerkingen. Hierop verschijnt de echte kerstman, die zijn naam hoorde noemen. In het lied 'Ik geef aan iedereen' bezingt hij zijn grenzeloze gulheid. Wanneer het meisje aan hem vraagt wat zwavelstokjes te kopen, is zijn gulheid plotseling verdwenen.

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

Het meisje met de Zwavelstokjes

SCÈNE 1

♫ 1 *(zie beschrijving handleiding) Wanneer de muziek is aangezet 'playbacken' de twee straatmuzikanten hierop. Het meisje met de zwavelstokjes komt oplopen. De spelende kinderen zien haar en maken, mimisch, misprijzende gebaren. Als de muziek is afgelopen roept het meisje met de zwavelstokjes:*

Meisje : Zwavelstokjes te koop. Voor een betoverend licht. De allermooiste zwavelstokjes te koop!

Het meisje blijft mimisch doorroepen, dus zonder geluid.

Jaap : Kijk nou eens... dat lijkt wel een wandelende poetsdoek.

Els : Wat een vies kind!

Bob : Ze heeft niet eens schoenen aan.

Marja : Moet je die sokken zien.

Bob : Noem je dát sokken? Meer gat dan sok. Geen gezicht toch?

Jaap : Nieuwe mode zeker? Luchtige gatensokken ha ha ha...

Marja : *(snuift)* Ruiken jullie ook iets?

Els : *(snuift overdreven en knijpt neus dicht)* Baèh... ze stinkt!

Muzikant 1 : Ho ho... zo kan ie wel weer.

Muzikant 2 : Kunnen jullie wel, tegen zo'n zielig kind?

Het lijkt alsof het meisje het niet hoort. Ze roept, nu hoorbaar, 'mechanisch':

Meisje : Zwavelstokjes te koop. Mooie droge zwavelstokjes! *(hierna weer mimisch doorroepend)*

Jaap : Zwavelstokjes? Wat moet je daar nou mee?

Els : Geen flauw idee.

Bob : Ze heeft het over betoverend licht.

Marja : Oh... het is iets met vuur natuurlijk. Aanstekers of eh... lucifers.

Jaap : Grote lucifers okay, maar waarom dan zwavelstokjes?

Els : Klinkt heel ouderwets allemaal.

Meisje : *(met geluid)* Zwavelstokjes te koop. Prachtige ouderwetse zwavelstokjes. Zwavelstokjes te koop. *(gaat weer mimisch door)*

Els : Wat zei ik je?
Bob : Kan je dus bijvoorbeeld de open haard mee aansteken.
Marja : Of de kaarsen.
Els : *(lachend)* Of de kerstboom.

♪ 2 **De kinderen moeten lachen om Els. De muziek wordt aangezet. De muzikanten playbacken op hun instrumenten. Een aantal mensen komt, gelokt door de muziek, oplopen. Het meisje en de omstanders zingen:**

Lied 1: Ik ben het meisje met de zwavelstokjes

Refrein **meisje:** Ik ben 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

allen: Zij is 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

1. meisje: Mijn maag is leeg, ik heb 't koud
en word door iedereen uitgejouwd.
Natuurlijk is dat heel gemeen.
Ik voel me dan ook zo alleen.

Refrein: **meisje:** Ik ben 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

allen: Zij is 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

2. meisje: Het enige wat ik bezit,
zijn deze stokjes waar zwavel op zit.
Ze geven licht en warmte af.
Soms lijken ze wel een toverstaf.

Refrein: **meisje:** Ik ben 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

allen: Zij is 't meisje met de zwavelstokjes,
een rafelrokje en twee gatensokjes.

SCÈNE 2 **Na het lied begint het meisje weer te roepen. De muzikanten gaan met de pet rond. Iedereen geeft geld, maar negeren het meisje volkomen. Zij klampt, bij het zien hiervan, 'wanhopig' een echtpaar aan.**

Meisje : Toe nou mevrouw, koopt u een paar stokjes alstublieft. Ze zijn echt niet duur.

Mw.de Bont : Ga weg vies kind!

- Meisje** : Maar u gaf net geld aan de muzikanten, terwijl ik heb gezongen.
- Hr. de Bont** : Je hoort toch wat mijn vrouw zegt? Wij geven niets aan armoedzaaiers. Trek eerst maar eens fatsoenlijke kleren aan en een paar schoenen.
- Meisje** : Die heb ik niet meneer. Maar als u een paar honderd zwavelstokjes koopt, ga ik direct naar de winkel.
- Mw.de Bont** : Wat een brutaliteit zeg. Kom Hendrik Jaap... doorlopen!
- Hr. de Bont** : *(aarzelt)* Maar duifje, dat kind...
- Mw.de Bont** : Hoor je me niet? Dóorlopen zeg ik!

Mevrouw de Bont trekt haar man mee. De omstanders lachen om dit tafereel en lopen ook af. De muzikanten en het meisje blijven over. Het meisje gaat op de grond zitten.

- Muzikant 1** : *(laat zien)* Ik heb een vette pet Tinus en jij?
- Muzikant 2** : Ik ook. Helemaal hartstikke nokkie vol.
- Muzikant 1** : Wat zou je zeggen als wij dat 's effe gingen vieren.
- Muzikant 2** : Tof Jacob! Wat dacht je van een lekkere warme bal gehakt?
- Muzikant 1** : Oh Tinus 't water loopt in m'n mond.
- Muzikant 2** : Café 'De Dorstige Tuba' heeft de lekkerste. Kom op. *(ze willen weglopen)*
- Meisje** : Wilt u nog zwavelstokjes kopen?
- Muzikant 1** : Nee kindje, nu effe niet. Wij gaan eerst een warm balletje verorberen. Dat hebben we wel verdiend, vind je ook niet?
- Meisje** : Kan ik niet even met jullie mee? Ik heb 't zó koud.
- Muzikant 2** : Ik ben bang dat ze je daar zo de tent uitwieperen.
- Meisje** : *(bijna huilend)* Geef me dan wat geld. Ik heb 't óók verdiend.
- Muzikant 1** : Maar jij hebt geen pet en wij wel, hè Tinus?
- Muzikant 2** : Ze heeft gelijk Jacob, zij heeft ook wat verdiend. Kijk 's meissie, hier heb je tien cent.
- Meisje** : Tien cent? Maar daar kan ik toch helemaal niks voor kopen?
- Muzikant 1** : Ja hoor 's, wat wil je dan?
- Muzikant 2** : Nou ja eh... ze zong best aardig. Geef 'r maar vijftig cent.

Meisje : Vijftig cent?

Muzikant 2 : Luister kind. Als jij met ons mee wil jodelen is dat prima, maar ga niet lopen zeuren om geld. Jacob geef dat wicht een eurootje en dan huppakee... naar het café.

Jacob geeft een euro. Daarna lopen de twee, muzikanten, druk pratend, weg. Het meisje blijft alleen achter.

SCÈNE 3

Meisje : Eén euro... wat een stelletje krenten. Ze hebben wel vijfentwintig euro opgehaald. Ik dacht even dat ze aardig waren, maar niks hoor.

Een echtpaar komt puffend op. Ze zijn zwaar beladen met boodschappen. De man stopt en laat de tassen op de grond ploffen.

Gerrit : Waarom moeten we zo belachelijk veel spullen kopen Nel? Hier kan een heel fanfarekorps van eten!

Nel : Je weet dat de Bakkertjes grote eters zijn Gerrit. En ik wil later niet te horen krijgen, dat ze te weinig hebben gehad.

Gerrit : *(overdreven)* Nee zeg, stel je voor.

Nel : Trouwens jij lust ook wel een bordje extra met kerst.

Gerrit : Een bordje ja, maar geen regenton vol.

Nel : Ach man, overdrijf niet zo! Iedereen lacht als ze kerstinkopen doen, maar jij loopt de hele tijd te mopperen, chagrijn!

Gerrit : Nou mag ik? Ik loop hier nog een driedubbele hernia van op.

Meisje : Wilt u misschien nog wat zwavelstokjes kopen?

Gerrit : Wel ja, dat kan er óók nog wel bij. Stop ze maar in m'n oren. Daar is nog plaats genoeg.

Nel : Hou je een beetje in Gerrit! Wat kosten ze kind?

Gerrit : Je bent toch niet ècht van plan...

Nel : *(onderbreekt)* Hou nou toch 's je waffel man, ik ben met dit meisje aan het praten.

Meisje : Zes voor tien cent, twintig voor vijf en twintig cent en honderd voor één eurootje (piek) mevrouw.

♪ 3 *De muziek wordt aangezet. De koorkinderen komen op en zingen samen met het meisje het lied. De koorkinderen blijven tijdens het middelste gedeelte zacht zingen, terwijl het meisje de tekst uitspreekt (parlando).*

Lied 2: Zwavelstokjes te koop

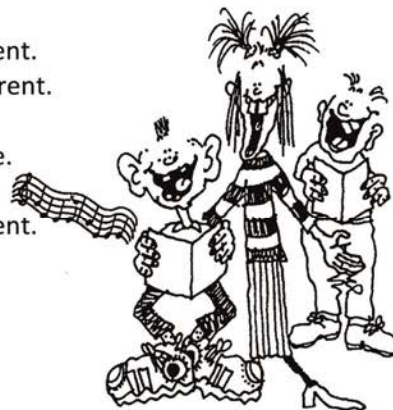
Allen:

Zwavelstokjes, zwavelstokjes, licht en warmte voor één cent.
Zwavelstokjes, zwavelstokjes, toe meneertje wees geen krent.
Zesmaal voor een dubbeltje, honderd voor een piek.
De hoogste kwaliteit mevrouw en ze zijn ook reuze chique.

Het koor herhaalt het lied, terwijl het meisje als een marktkoopvrouw de tekst roept. Vervolgens zingen ze allemaal:

Zwavelstokjes, zwavelstokjes, licht en warmte voor één cent.
Zwavelstokjes, zwavelstokjes, toe meneertje wees geen krent.
Zesmaal voor een dubbeltje, honderd voor een piek.
De hoogste kwaliteit mevrouw en ze zijn ook reuze chique.

Zwavelstokjes, zwavelstokjes, licht en warmte voor één cent.
Zwavelstokjes, zwavelstokjes.
Toe meneertje wees geen krent.
Toe meneertje wees geen krent.
Toe meneertje wees geen krent!

Nadat de koorkinderen zijn weggelopen tijdens het naspel, zegt Gerrit cynisch:

Gerrit : Doe maar duizend Nel. De familie Bakker is dól op zwavelstokjes.

Nel : Je hebt ook eigenlijk wel gelijk Gerrit. We laten 't hierbij. Sorry kind, we hebben geen zwavelstokjes nodig. Volgende keer beter. Vrolijk kerstfeest!

Het echtpaar pakt de zware tassen weer op en loopt weg.

Meisje : *(treurig)* Vrolijk kerstfeest.

SCÈNE 4 **Mijnheer de Bont uit scène 2 komt een beetje stiekem sluipend oplopen. Hij wil niet gezien worden en zeker niet door zijn vrouw.**

Hr. de Bont : Psssst...

Het meisje reageert op dit geluid.

Hr. de Bont : Ik eh... heb je net eh... armoedzaaier genoemd en eh...

Meisje : Daar heeft u nu spijt van zeker.

Hr. de Bont : Juist! Daar heb ik spijt van.

Meisje : Oh ik begrijpt 't al. Omdat 't morgen kerstmis is?

Hr. de Bont : Precies! Eh... nou nee eh... nou ja...

Meisje : Maar van spijt krijg ik 't niet warm en ik raliebaal nog steeds van de honger.

Hr. de Bont : Sorry kind, ik kan je geen geld geven. Mijn vrouw beheert de kluis snap je...

Meisje : Nou nee eh...

Hr. de Bont : *(haastig)* Maar ik heb wel een jas en een paar schoenen voor je. Ze zijn niet nieuw, maar wel warm.

Het meisje springt op en wil mijnheer de Bont omhelzen.

Meisje : Oh wat aardig van u!

Hr. de Bont : *(doet een paar stappen achteruit)* Ja zo is 't goed meisje. En eh... vrolijk kerstfeest hè.

Meisje : Vrolijk kerstfeest meneer en bedankt hoor!

Ze trekt de schoenen en de jas aan. Mijnheer de Bont 'sluipt', om zich heen kijkend, weer af. Dan komen de straatmuzikanten vrolijk oplopen. Ze zingen lachend:

Beiden : I'm dreaming of a white christmas en ook een balletje gehakt ha ha ha...

Muzikant 1 : Kijk nou 's, daar hebben we onze opera-zangeres mét schoenen en een jas.

Muzikant 2 : Jij pikt toch niet stiekem onze klanten af hè, als we effe weg zijn.

Meisje : Niks hoor, deze heb ik eerlijk gekregen.

Muzikant 1 : Ja ja, eerlijk gekregen... van Sinterklaas zeker?

Muzikant 2 : Nee van de Kerstman natuurlijk. Die is hartstikke gul.

Meisje : Ik heb ze toevallig van een gewone meneer gekregen. Tenminste iemand met een beetje medelijden.

Muzikant 1 : Een meneer die net zo gul is als de Kerstman?

Meisje : In ieder geval véél guller dan jullie!

De kerstman komt bellend en roepend oplopen.

Kerstman : Hai die hoo, hai die hoo. Hier is ie dan, de enige echte kerstman. Hoorde ik iemand mijn naam noemen?

Muzikant 2 : Dat klopt Kerstman. We hadden 't net over u.

Muzikant 1 : Dat u zo gul bent en zo...

Kerstman : Dat klopt. Ik ben hartstikke gul. Kijk en luister maar eens. *(tegen muzikanten)* Zegge... spelen jullie even mee?

♪ 4 *De muziek wordt aangezet. De muzikanten playbacken het lied op hun instrumenten mee. Van alle kanten komen mensen aanlopen.*

Lied 3: Ik geef aan iedereen

Kerstman: Ik geef aan iedereen, aan Jan en alleman.
Aan ieder die iets hebben wil, de hele rataplan.
Mijn gulheid kent geen grenzen, 'k ben daarom heel geliefd.
Ja alle alle mensen, die vinden mij zó'n pief! (*duim*)
In Frankrijk en Amerika, in China en Japan.
In Holland en in Afrika ben ik een superman... yeah!

Allen: Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh-heigh.
Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh.

Na het tussenspel herhaalt de Kerstman de tekst, maar spreekt deze nu ritmisch uit (parlando). Hierbij deelt hij ondertussen cadeaus uit, die in zijn zak zitten. Het meisje probeert ook iets te pakken maar mist telkens het cadeau. Anderen dringen steeds voor. Hierna wordt door iedereen, ook de zaal, het refrein gezongen.

Allen: Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh-heigh.
Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh.

Tot slot wordt het lied nog een keer zingend door de Kerstman en aansluitend het refrein door iedereen, ook de zaal, gezongen.

Kerstman: Ik geef aan iedereen, aan Jan en alleman.
Aan ieder die iets hebben wil, de hele rataplan.
Mijn gulheid kent geen grenzen, 'k ben daarom heel geliefd.
Ja alle alle mensen, die vinden mij zó'n pief! (*duim*)
In Frankrijk en Amerika, in China en Japan.
In Holland en in Afrika ben ik een superman... yeah!

Allen: Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh-heigh.
Jingle bells, jingle bells, jingle all the way.
Oh what fun it is to ride in a one horse open sleigh.

Na afloop van het lied bevriest (zie handleiding) iedereen, behalve de Kerstman en het meisje. Zij zegt tegen de Kerstman:

Meisje : Kerstman, wilt u nog zwavelstokjes kopen? Ze zijn echt niet duur.

Kerstman : Zwavelstokjes kopen, ik?

Meisje : Ja u!

A. 3 De beschrijving van alle resterende scènes van het tekstboek.

Scène 5

In deze scène speelt zich een essentieel onderdeel van het verhaal af; het meisje steekt een zwavelstokje aan, waardoor zij in een soort droomwereld belandt. Zo zien we hoe zij terecht komt in het huis van Nel en Gerrit de Kroon. De familie Bakker heeft zojuist afgebeld voor het kerstdiner. Nel is in alle staten. Het meisje ziet haar kans schoon om aan te schuiven. Nèt als ze willen gaan eten, is het stokje opgebrand en keert ze abrupt terug naar de harde werkelijkheid.

Scène 6

Het meisje zit weer op de koude keien. Het begint nog te sneeuwen ook. Wat een misère Maar niet voor de kinderen, die uit hun warme huizen komen. Voor hen is de sneeuw 'hoi piepelepoi'. In het gelijknamige lied bezingen ze hoe fijn het is om in de sneeuw te spelen. Wanneer ze door hun ouders worden binnengeroepen, laat de kattige Els met een nare opmerking het meisje eenzaam achter. In het lied 'noe noe noe noe' Bezingt zij hoe ze zich voelt.

Scène 7

Na het lied 'noe noe noe noe' Zit het meisje droevig voor zich uit te kijken. Ze schrikt op, als ze een kat hoort miauwen. Deze komt nieuwsgierig opsluipen. Nadat de pratende kat zijn vrienden heeft geroepen, vrolijken ze het meisje op. De katten beweren zelfs voor eten te kunnen zorgen. Wanneer zij na het lied 'De banjerkatten' worden binnengeroepen door hun bazen/bazinnen, verdwijnen ze met de staart tussen de poten en is het meisje weer alleen.

Scène 8

Het meisje is zo teleurgesteld, dat ze ten einde raad besluit, om het enige waar ze van kan leven op te maken. Ze heeft niets te verliezen. Ze steekt haar laatste bosje zwavelstokjes aan, in de hoop dat ze weer in de droom zal terugkeren. Dit lukt inderdaad. Ze komt weer terug bij Nel en Gerrit de Kroon. Omdat er, door het afzeggen van de familie Bakker, heel veel eten is, stelt Gerrit het meisje voor dat zij andere mensen mag uitnodigen voor het kerstdiner. Ze nodigt alle mensen, uit voorgaande scènes uit, waardoor iedereen weer ten tonele verschijnt om het slotlied te zingen.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

BESCHRIJVING VAN DE SCÈNES

De beschrijving van de negen scènes geven een duidelijk beeld van inhoud en organisatie.

Per scène is beschreven:

- korte inhoud
- overzicht van de rollen
- overzicht van de rekwisieten/attributen
- kleding suggesties
- toneelaanwijzingen
- decor
- opstelling

SCÈNE 1

KORTE INHOUD: Tijdens het binnenlopen van het publiek zien we een stemmig tafereel op het speelveld. Kinderen spelen, volwassenen sjuuwen met boodschappen/hebben gesprekjes, iemand draagt een kerstboom etc. Twee vrolijke straatmuzikanten spelen (playbacken) kerstliedjes. Als het publiek zit wordt de openingsmuziek 'straatmuzikanten' aangezet en playbacken de accordeonist en klarinettist hierop. Tijdens de muziek komt het meisje met de zwavelstokjes oplopen. Door haar houding, gebogen schouders en ietwat treurige gezicht valt op dat zij anders is dan de andere, gewone, kinderen. Als de muziek is afgelopen begint het meisje direct te roepen. De spelende kinderen merken haar op en maken plagende opmerkingen over haar. De muzikanten verdedigen het meisje, dat vervolgens in het eerste lied duidelijk maakt wie ze is.

OVERZICHT VAN DE ROLLEN: De twee straatmuzikanten Tinus en Jacob. Spelende kinderen: Jaap, Els, Bob en Marja. Het meisje met de zwavelstokjes. Figuranten die over straat lopen. Koorkinderen.

OVERZICHT VAN DE REKWISIETEN/ATTRIBUTEN: Kerstmuziek. Accordeon (van karton). Klarinet of soortgelijk. Boodschappentas(sen). Kerstboom. Zwavelstokjes (openhaard lucifers). Zelf bepalen: speelgoed van de kinderen.

KLEDING SUGGESTIES: Algemeen: De illustratie geeft een duidelijk (voor)beeld, maar de tijd waarin het verhaal zich afspeelt kan zelf worden bepaald. Gedacht kan worden aan 'stijl Anton Pieck' t/m een hedendaagse aankleding. Dit impliceert dat de kleding zelf bepaald moet worden. Het meisje draagt, zoals het liedje aangeeft, een rafelrokje met gatensokjes. De straatmuzikanten dragen hoeden of petten, waar ze na afloop van hun spel mee rondgaan.

TONEELAANWIJZINGEN: Het is een leuk effect, om het stuk te laten beginnen terwijl het publiek binnenkomt. We zien, zoals beschreven onder 'korte inhoud', een stemmig tafereel. Deze sfeer wordt versterkt door het draaien van kerstmuziek, waarop de muzikanten playbacken met hun instrumenten.

De wijze waarop de kinderen reageren op 'het meisje' moet duidelijk zijn. De teksten niet te snel uitspreken, want hiermee wordt 'de toon gezet'.

Het meisje lijkt alle opmerkingen niet te horen. Ze blijft op een beetje mechanische wijze haar zwavelstokjes aanprijzen. In het tekstboek staat wanneer dit hoorbaar en onhoorbaar is. Zij loopt tijdens het roepen, dus blijft hierbij niet op één plaats staan.

Wanneer het voorspel van het eerste lied klinkt, kunnen meer mensen/koorkinderen, die 'gelokt' worden door de muziek, oplopen. Omdat het lieddeel *allen* over 'zij' zingt, kan hierbij naar het meisje worden gewezen.

DECOR: Algemeen: Net zoals de gemaakte opmerking onder 'kleding' kunt u zelf bepalen in welke tijd het stuk zich afspeelt. Het is belangrijk om te weten, dat het hele stuk zich afspeelt op één plek. Dit kan een pleintje zijn, of een gedeelte van een straat. (zie full colour illustratie) In scène 5 en 8 wordt een eettafel en stoelen neergezet. Hiermee dient met de basisopstelling rekening gehouden te worden.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen. In de handleiding is dit schema zó uitgewerkt dat ook precies te zien is in welke scènes ze spelen. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven.

Nr.	Naam	Beurten	1	2	3	4	5	6	7	8
1a.	Het meisje met de Zwavelstokjes	73	3	8	4	20	5	11	14	8
1b.	Stand-in	13					5			8
2.	Jacob (muzikant 1)	12	1	6		5				X
3.	Tinus (muzikant 2)	12	1	7		4				X
4.	Jaap	9	4					5		X
5.	Els	13	6					7		X
6.	Bob	8	4					4		X
7.	Marja	8	4					4		X
8.	Mw. de Bont	3		3						X
9.	Dhr. de Bont	9		2		7				X
10.	Nel de Kroon	29			6		13			10
11.	Gerrit de Kroon	27			7		12			8
12.	De Kerstman	15				15				X
13.	Kat 1	z.b.							X	X
14.	Kat 2	z.b.							X	X
15.	Kat 3	z.b.							X	X
16.	Kat ...	z.b.							X	X
17.	Kat Joris	1							1	
18.	Stemmen ouders	2						2		
19.	Stemmen bazen/bazinnen	1							1	
20.	Verteller/ster	1								1
21.	Figuranten	--	X	X	X	X		X		X
22.	Koorkinderen	--	X		X	X		X		X
23.	Koorkinderen met brandende kaarsen	--						X		X
24.	Sjouwers	--					X			X
Aantal spelers per scène:			7+	6+	3+	5+	4+	5+	5+	18+

aantal + betekent aantal spreekrollen + niet sprekende rollen/figuranten.

z.b. = zelf bepalen

B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

Lied 1: Ik ben het meisje met de zwavelstokjes

Tekst: Cees West

Compositie/arrangement: Cees West

voorspel

Fm Cm G G⁷ Cm C⁷

Fm Cm Ab Fm D G G⁷

refrein

Cm Cm Cm G⁷ Cm

Ik ben 't meis-je met de zwa-vel-stok-jes, een ra-fel-rok-je en twee ga-ten-sok-jes. Zij

Cm Cm Cm G⁷ Cm

is 't meis-je met de zwa-vel-stok-jes, een ra-fel-rok-je en twee ga-ten-sok-jes.

couplet

Bb Fm Bb Eb Cm

Mijn maag is leeg, ik heb 't koud en word door ie-der-een uit-ge-jouwd. Na-
Het e-ni-ge wat ik be-zit, zijn de-ze stok-jes waar zwa-vel op zit. Ze

Fm Bb Eb Fm G

tuur-lijk is dat heel ge-meen. Ik voel me dan ook zo al-leen.
ge-ven licht en warm-te af. Soms lij-ken ze wel een to-ver-staf.

tussenspel

Eb Cm G G⁷

naspel

Fm Cm G G⁷ Cm C⁷

Fm Cm Ab Fm G Cm Cm